

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος ΙΔ'.

Συνδρομή ἑτησίαι Ἐν Ἑλλάδι φρ 12, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ 20. — Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται ἀπὸ
1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶναι ἑτήσιαι. — Γραφεῖον τῆς Διευθυντικῆς. Ὁδὸς Σταδίου, 6

15 Αὐγούστου 1882

ΤΟ ΑΚΟΥΣΙΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ

[Μετάφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ].

Συνέχεια ἐδὲ σελ. 499.

Ε'

Eis Lordivon.

Ὁ Ζωηρὸς φέρων ἱμάτιον καινούργυς, χιτῶνα λευκὸν, περισκελίδας ἀνελλιπείς τὸ μῆκος, ἐπὶ κεφαλῆς δὲ πῖλον στρογγύλον, ἦτο κατὰ πάντα εὐπρεπής. Ὑπὸ τὴν ἀπλὴν ταύτην ἐνδυμασίαν ἐκίνει τὸ ἐνδιαφέρον τῶν δύο φίλων πολλῶ μάλλον ἢ ὅσον τὴν προτεραιάν.

— Εὐῆ! ἀνέκραξεν ὁ Πινσῶν βλέπων αὐτὸν ἐμφανιζόμενον· ἀλλὰ πῶς εὐέθης ἐδῶ μικρὲ; ἐμβήκες λοιπὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ τοῦ ξενοδοχείου;

— Μάλιστα, κύριε, ἀπὸ χθές. Ὁ ὑπηρετὴς ὅστις χρησιμεύει ὡς ὀδηγὸς τῶν ξένων εἶνε, καθὼς φαίνεται. . . κρουολογημένος. Ἄν τὸ ἐπιτρέπετε, θὰ τὸν ἀναπληρώσω ἐγὼ.

— Ἀρχίζω νὰ πιστεύω, εἶπεν ὁ Πινσῶν, ὅτι ὁ ὑπηρετὴς αὐτὸς δὲν ὑπῆρξε ποτέ.

— Αὐτὸ εἶνε δουλειὰ τοῦ ξενοδόχου, ἀπήντησεν ὁ Ζωηρὸς κλείων πονηρῶς τὸν ὀφθαλμόν. Τώρα, κύριοι, τί ἐπιθυμεῖτε; Ἐσημάνατε, καὶ δι' αὐτὸ ἤλθα νὰ λάβω τὰς διαταγὰς σας.

— Ἄς σοῦ πληρώσωμεν πρῶτον τὸ χθεσινὸν χρέος μας, μικρὲ, διότι ἔφυγες πρὶν λάβωμεν καιρὸν νὰ σὲ εὐχαριστήσωμεν.

— Ἦτο ἀργὰ καὶ ἡ θειά Πιτζ θὰ ἀνησυχούσεν· ἔπειτα εἰζευρα ποῦ θὰ σὰς εὕρισκα.

— Λοιπὸν εἶσαι τώρα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μας, εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ὑπηρεσίαν μας;

— Ὅλην τὴν ἡμέραν.

— Γνωρίζεις καλὰ τὸ Λονδίον;

— Δὲν εἶνε δύσκολον.

— Δὲν εἶμαι τῆς γνώμης σου. Πόλις κατοικουμένη ὑπὸ δύο ἑκατομμυρίων καὶ τετρακοσίων χιλιάδων κατοίκων, δικαιοῦμένη εἰς ἑπτὰ τμήματα, εἰς τὴν ὁποίαν ὀμιλοῦσι γλῶσσαν. . . Ἄλλ' ἄς ἀφήσωμεν αὐτά. Γνωρίζεις τὰ μάλλον ἀξιοπερίεργα μέρη, ὅσα ἐπισκεπτόνται οἱ ξένοι;

— Αὐτὸ μάλιστα! εἶνε πρῶτον τὸ Zoological Garden.

— Ὁμίλει γαλλικὰ, φίλε μου· αὐτὸς εἶνε ὁ πρῶτος ὄρος τῆς συμφωνίας μας, εἶπεν ὁ Βοαζολῆς.

— Τὸ Zoological Garden, εἶνε ὁ Ζωολογικὸς

Κήπος τοῦ Λονδίνου. Περιέχει διάφορα ζῶα ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ζωντανά, ἐννοεῖται. . .

— Καλῶς· ἀκολουθῶς;

— Ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Παύλου· αὐτὸς εἶνε ὡσάν νὰ εἰποῦμεν ἡ Παναγία τοῦ Λονδίνου.

— Πολὺ καλὰ· μετὰ ταῦτα;

— εἶνε τὸ Κολοσσαῖον, τὸ Κρυστάλλινον Παλάτιον, τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον, τὸ Βεστμίνστερ, ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων, ἡ Βουλὴ τῶν Λόρδων, ἡ Βασιλικὴ Πινακοθήκη, τὸ Ἀστεροσκοπεῖον τοῦ Γρήνουιτζ, ἡ στήλη τοῦ Νέλσονος, ὁ Πύργος. . . ὁ. . .

— Φθάνει, φθάνει, εἶπεν ὁ Πινσῶν. Μόνον τεσσαράκοντα ὀκτῶ ὥρας ἔχομεν διαθεσίμους. Ὁδήγησέ μας πρῶτον εἰς τὸν Ἅγιον Παῦλον καὶ κατόπιν βλέπομεν.

— Τὸ ὠραιότερον πρᾶγμα τοῦ Λονδίνου, εἶπεν ὁ Ζωηρὸς, εἶνε ὁ Ζωολογικὸς Κήπος.

— Τὴν εἶδες σύ;

— Ὅχι! στοιχίζει πολὺ ἀκριβὰ ἡ εἴσοδος.

Οἱ δύο μηχανικοὶ ἐνδυθέντες, κατέβησαν εἰς τὸ ἐστιατόριον, βλέπων αὐτοὺς δὲ ὁ ξενοδόχος τοὺς ἐχαιρέτισε φαιδρὸς τὴν ὄψιν. Τόσον περιποιητικὸς, τόσον φιλόφρων ἐδείχθη πρὸς αὐτοὺς, καὶ τόσον χάριεν ἦτο τὸ μειδιάμα τῆς υπηρετοῦσης αὐτοὺς μικρᾶς ἱρλανδῆς, ὥστε δὲν ἠδύναντο νὰ παραπονηθῶσιν.

— εἶπε νὰ μᾶς φέρουν, εἶπεν ὁ Βοαζολῆς πρὸς τὸν Ζωηρὸν, ἕνα μπιρστέκι μὲ πατάταις τηγανηταῖς.

— Αὐτὸ τὸ φαγητὸν δὲν τὸ γνωρίζουν οἱ Ἅγγλοι ἀπήντησεν ὁ Ζωηρὸς. Ἄν θέλετε νὰ φάγητε μπιρστέκι μὲ πατάταις σὰς πηγαίνω εἰς ἕνα γαλλικὸν ξενοδοχεῖον.

— Ἀστειεύεσαι; ἀνέκραξεν ὁ Πινσῶν.

— Ὅχι, κύριε· ἔτσι καὶ τὰ μικρὰ πιζέλια ἂ ἄγκλαιζ τὰ τρώγουν ἐδῶ χωρὶς βούτυρον καὶ τὰ συντροφεύουν μὲ τὸ δούσμο. Ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας μου ἔμεινεν ἔκθαμβος τὴν πρῶτην ἡμέραν ὅπου ἤλθομεν· ἐθυμοῦμαι ἀκόμη τὴν ἐκπληξίν του.

— Θυμάσιον! εἶπεν ὁ Πινσῶν. Πῶς σοῦ φαίνεται, Βοαζολῆ; Τὰ μπιρστέκια μὲ ταῖς πατάταις νὰ εἶνε ἄγνωστα εἰς τὴν Ἀγγλίαν!

— Τὰ ταξίδια εἶνε μέγαλον σχολεῖον, ἀπήντησεν ἐκεῖνος, μᾶς διδάσκουσι πολλὰ καὶ μᾶς ἐκθάλλουν ἀπὸ πολλὰς προλήψεις.

— Καὶ ἀπὸ πολλὰς ἀπάτας, Βοαζολῆ. Κάμε τώρα, μικρὰ, νὰ μᾶς δώσουν κάτι τι νὰ φάγωμεν, καὶ ἄς πηγαίνωμεν.

Οἱ δύο μηχανικοὶ ἀφοῦ πρότερον συνεννοήθησαν πρὸς ἀλλήλους, προσεκάλεσαν τὸν Ζωηρὸν νὰ παρακαθήσῃ εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ τὸ παιδίον κατεγοητευθῆ ἐκ τῆς προσκλήσεως ταύτης. Ἐφαγον ὄστρεα, ἄτινα πρὸς μεγίστην ἐκπλήξιν αὐτῶν παρετέθησαν αὐτοῖς οὐχὶ ἐν πινακίῳ ἀλλ' ἐπὶ τῶν ὀστράκων. Ἐζήτησαν σαλάταν πλὴν τὰ ἐν τῷ ἐλαιοδοχείῳ δύο μικρὰ φιαλίδια περιεῖχον μόλις ἥμισυ κοχλιάριον ἐλαίου καὶ ἄλλο τόσον ὄζος, καὶ τοῦτο ἐφραΐδρυνεν ἱκανῶς αὐτούς. Ὁ ἄρτος παρετίθετο αὐτοῖς κατὰ ἐλάχιστα τεμάχια, ὥστε ἠναγκαζόντο νὰ ζητῶσιν ἀναταπαύστως. Ὁ Ζωηρὸς κατεβρόχθιζε γεωμίηλα μετὰ βουτύρου καὶ ἐρόφα ἠδονικῶς τέϊον ἄνευ σακχάρους. Τέλος ἀπῆλθον μεταβαίνοντες εἰς Ἄγιον Παῦλον, ὅν οἱ δύο φίλοι εἶχον περιέργειαν νὰ ἐπισκεφθῶσιν.

Καθ' ὁδὸν ὁ Βοαζολῆς ἠθέλησε ν' ἀγοράσῃ ἓν μαχαίριον καὶ ἄλλα τινὰ μικρὰ ἀντικείμενα ἐπὶ τῇ κατασκευῇ τῶν ὀπείων φημιζεται ἡ Ἀγγλία.

Ὁ Ζωηρὸς ὠδήγησεν αὐτοὺς εἰς ἐμπορικὸν τι κατάστημα τοιοῦτου εἶδους, θαυμασιῶς διεσκευασμένον. Ἄμα εἰσελθόντες ὁ Πινσὼν καὶ ὁ φίλος αὐτοῦ ἔχαιρέτισαν ἀφελόντες τοὺς πῆλους.

— Βάλ' τε τὸ καπέλλο, τοῖς εἶπεν ὁ Ζωηρὸς, διότι ἀλλῶς θὰ σᾶς πάρουν διὰ ὑπερήτας.

— Πῶς γίνεται αὐτό;

— Δὲν εἶνε σύστημα εἰς τὴν Ἀγγλίαν νὰ βγάλουν τὸ καπέλλο ὅταν χαιρετοῦν; ἤθελα νὰ σᾶς εἰδοποιήσω ἀπὸ τὸ πρῶτ', ὅταν σᾶς εἶδα νὰ βγάλετε τὸ καπέλλο διὰ νὰ χαιρετίσετε τὸν ξενόδοχον.

— Θυμάσιον! ἐψιθύρισεν ὁ Πινσὼν.

— Δι' αὐτὸ ἴσως, εἶπεν ὁ Βοαζολῆς, ἐκείνος ὁ κύριος τὸν ὁποῖον ἐπλησιάζαμεν εὐμενῶς χθές μᾶς ἐξέλαθεν ὡς ἐπαίτας.

Οἱ δύο φίλοι παρετήρησαν ἐπὶ ἱκανὴν ὥραν τὰ ἐκεῖ ἐκτεθειμένα παντοδαπὰ ἐμπορεύματα. Ἄνω πρὸς τὴν κατασκευὴν μικρῶν κομφῶν, ἐπιχαρίτων ἀντικειμένων, ἀναγκαιῶν εἰς τὸν πεπολιτισμένον ἄνθρωπον, καλυπτερῆ ἡ Ἀγγλία, ὑπερέχει ὅμως κατὰ τὴν βιομηχανίαν τῶν χρησίμων καὶ ἀναγκαιῶν εἰς τὸν πρακτικὸν βίον εἰδῶν καὶ κατὰ τὴν μοναδικὴν τελειότητα τῆς κατασκευῆς. Ὁ Βοαζολῆς ἐξέλεξεν ὡραίαν μάχαιραν κατασκευασθεῖσαν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις τῆς Σέφιλδ, τῶν περιφημοτέρων τῆς Μεγάλης Βρετανίας, εὐρίσκων δὲ τὴν ζητηθεῖσαν τιμὴν τῶν εἰκοσιτριῶν φράγκων ὑπερβολικὴν, προσήνεγκεν εἰκοσιν. Ὁ ἔμπορος, χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ, ἐπανεῖθεκε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θέσιν τῆς καὶ ἐκάθισεν ἐκ νέου ἡσύχως.

— Αἱ λοιπὸν! τί δηλοῖ, αὐτὸ; ἠρώτησαν συγχρόνως καὶ οἱ δύο μηχανικοί.

— Προσεβλήθη ἀπὸ τὴν προσφορὰν σᾶς, εἶπεν ὁ Ζωηρὸς, σᾶς στρέφει τὴν ῥάχιν διότι ἐδείξατε

κάπως τὴν ὑποψίαν ὅτι ἤθελε νὰ σᾶς ἀπατήσῃ.

— Ἀλλὰ πράγματι, εἶπεν ὁ Πινσὼν, ἡ καλὴ πίστις εἶνε τοιαύτη παρὰ τοῖς ἐμπόροις τοῦ Λονδίνου, ὥστε πρέπει νὰ τοὺς πιστεῦῃ κανεὶς μὲ πρῶτον λόγον;

— Βέβαια, κύριε! ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων.

— Τί νὰ σᾶς εἶπω! ἂν δὲν εἶνε ἄλλο, τοῦλάχιστον χάριν τῆς οἰκονομίας τοῦ καιροῦ ἤθελα νὰ ἴδω αὐτὸ τὸ σύστημα εἰσαγόμενον εἰς τὴν Γαλιαν.

Ἐνῶ οἱ δύο φίλοι ἐπεθεώρουν τὰ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ ἐκτεθειμένα εἶδη, ὁ Ζωηρὸς ἐθεώρει μετὰ θαυμασμοῦ σειρὰν θερμοστροφῶν μικρῶν κινήτων, ἠρώτησε δ' ἐπὶ τέλους περὶ τῆς τιμῆς μιᾶς ἐξ αὐτῶν, ἀλλ' ἐποίησε μορφασμὸν ἅμα ἤκουσε τὴν τιμὴν τῶν δώδεκα φράγκων.

— Τί σοῦ χρειάζεται ἡ θερμοστροφα; τὸν ἠρώτησεν ὁ Πινσὼν.

— Τίποτε! μία ἰδέα μοῦ εἶχε καταβῆ στὸ κεφάλι.

— Τί ἰδέα;

— Ἡ θειά-Πίτζ' ἔχει ρευματισμοὺς, καὶ ἔλομιλᾷ γιὰ μία θερμοστροφα τὴν ὁποῖαν λέγει πῶς θ' ἀγοράσῃ ὅταν γείνη πλούσια. Ἐλεγα πῶς μὲ τὰ φράγκα ποῦ μοῦ ἐδώσατε καὶ μὲ τὰ δύο σελλίνια ποῦ μοῦ ὑπεσχέθη ὁ ξενόδοχος θὰ ἠμποροῦσα... ἀλλὰ δὲν πειράζει.

Ὁ Πινσὼν ἀντήλλαξεν ἐν βλέμμα μετὰ τοῦ Βοαζολῆ.

— Διάταξ νὰ ὑπάγουν αὐτὴν τὴν θερμοστροφαν εἰς τὸ σπῆτι τῆς κυρίας Πίτζ' σοῦ τὴν χαρίζομεν.

Ἐδέησε νὰ ἐπαναλάβωσι τοῦτο εἰς τὸν Ζωηρὸν ὅπως πεισθῆ. Ὅτε δὲ ἡ θερμοστροφα περιετυλίχθη καὶ ἐπεγράφη ἐπ' αὐτῆς τὸ ὄνομα τῆς κυρίας Πίτζ' καὶ ἐπλήρωσεν ὁ Πινσὼν, ὁ Ζωηρὸς, πρὸς μεγίστην ἐκπλήξιν τοῦ ἐμπόρου, τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν παρευρισκομένων ἀγοραστῶν, ἐξέτέλεσεν ἔκτακτον ἐπικίνδυνον ἔγγραμμα. Ἠύχαρίστησε δὲ κατόπιν κατὰ τὸ ἀγγλικὸν σύστημα θλίβων τὰς χεῖρας τῶν δύο φίλων καὶ κινῶν αὐτὰς ἰσχυρῶς.

— Καλὰ, καλὰ, τῷ εἶπον αὐτοί! μὴ κάμνης μόνον τούμπαις ἐμπρὸς εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ μὴ μᾶς πάρουν διὰ σχοινοβάτας. Τώρα ἄς φύγωμεν ὀδήγησέ μας εἰς τὴν παραποταμίαν ὁδὸν, εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ταμέσεως, εἰς τὴν κρηπίδα διὰ νὰ ἴδωμεν ὀλίγον καὶ τὸν ποταμὸν.

— Εἰς τὴν κρηπίδα; ἐπανελάθειν ὁ Ζωηρὸς; ὁ Τάμεσις δὲν ἔχει κρηπίδας!

— Καὶ πῶς; ῥέει λοιπὸν παντοῦ ἀνάμεσα στὰ σπῆτια, καθὼς εἶδομεν τώρα ποῦ ἐδιαβαίναμεν ἀπὸ τὴν γέφυραν;

— Μάλιστα, κύριε.

— Αἱ, τότε τὰ νερά του, ὅσον καὶ ἂν κρῦπτονται ὑποκάτω τῶν λέμβων, τῶν πλοίων καὶ τῶν ἀτμοπλοίων, μοὶ φαίνονται πλέον μαῦρα τῶ-

ρα. Πατριὰς χωρὶς κρηπίδας ! . . τί λέγεις, Βαζζολῆ ;

— Ἄν ὁ Γάμοσις εἶχε κρηπίδας, τὸ Ηκρίσι θὰ εἶχε μίαν ὑπεροχὴν ὀλιγωτέραν ἐπὶ τοῦ Λονδίνου.
— Οἱ λόγοι σου εἶνε λίαν πατριωτικοί. Ὁδῆ-
γησέ μας εἰς τὸν Ἄγιον Παῦλον, μικρῆ.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἀρκενοῦντο πρὸ τοῦ περι-
φῆλου ναοῦ, ὅστις, ὅπως καὶ τὸ Πάνθεον τῶν Ηκ-
ριπίων, εἶνε ἀπομίμησις ἐν μικρῷ τοῦ διασήμευ Ἄ-
γίου Πέτρου τῆς Ῥώμης.

Ἐπιτιμένος διὰ κίβων τῆς Πορτλάνδης, μικρῆς
νήσου παρὰ τὴν παραλίαν τῆς Βεϋμουθης, ὁ ναὸς
τοῦ Ἁγίου Παύλου εἶνε ἔργον τοῦ ἱππότης Βρέν.
Ἦ κατασκευὴ του ἤρξατο τὸ 1675, ἐπερκειώθη
δὲ τριάνοντα ἔτη βραδύτερον, τὸ 1710. Κεῖται
ἐπὶ τινος ὑψώματος, ἐρῶν ἄλλοτε εὐρίσκειτο ναὸς
ἀριστοιμένος τῇ θεῇ Ἰσιδι, καὶ ὁ περιβόητος αὐ-
τοῦ θόλος, ἔχων τρικισίαν τεσσαράκοντα πο-
δῶν ὕψος, ἔχει ἐσωτερικὴν διάμετρον ἑκατὸν πο-
δῶν. Ὁ Πινσὼν καὶ ὁ φίλος του, καίτοι ἀπεικί-
μασκν ὡς εἰδήλωνες τὴν ὠρχίαν συμμετρίαν τοῦ
κτιρίου, περστήρησαν ὅτι τὰ κοσμοῦντα τὴν πρόσ-
οψιν δύο κωδωνοστάσια δὲν εἶνε ἀντάξια εἰσεκα
τοῦ κκεοῦ ῥυθμοῦ τῶν τοῦ μεγαλοπροποῦς συνό-
λου τοῦ ἔργου τοῦ σὲρ Χριστοφόρου Βρέν.

Ἀποῦ περιεργάστησαν τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ναοῦ
καὶ ἐπέκειον τινὰς ἐλλείψεις αὐτοῦ, οἱ δύο μη-
χανικοὶ ἠθέλησαν ν' ἀνέλθωσιν ἐπὶ τοῦ θόλου. Ἐ-
δέησε πρὸς τοῦτο ἄνωγς νὰ λύσωσι πολλὰ καὶ τὸ
βαλάντιον.

— Πολὺ πρακτικοὶ, εἶνε αὐτοὶ οἱ Ἄγγλοι, ἐπα-
νελάμβανεν ὁ Πινσὼν ἐλπίζω ὅτι ἀποῦ μᾶς ἐξή-
τησαν ἕνα σελλίσι διὰ νὰ μᾶς ἀρήσου νὰ εἰσέλ-
θωμεν εἰς τὸν ναὸν των. μισθὸ σελλίσι διὰ νὰ μᾶς
ἀρήσει ν' ἀναβῶμεν εἰς τὸν θόλον, θὰ μᾶς ζη-
τήσου βέβαια τὸ διπλοῦν διὰ νὰ μᾶς ἀρήσου νὰ
καταβῶμεν καὶ νὰ ἐξέλθωμεν. Ἀνεξαρτήτως πά-
σης ἐθνικῆς φιλοτιμίας, πρέπει νὰ ὁμολογήσης
μαζὶ μου, Βαζζολῆ, ὅτι ἡ ἐλευθεριότης ἡμῶν οἴ-
τινες ἀνοίγωμεν ὁρεῖαν εἰς τοὺς ξένους τὰ μνη-
μεῖά μας, εἶνε πολὺ περισσύτερον φιλόξενος ἢ ἡ
ἀδίακτος πληρωμὴ εἰς τὴν ἐπιβάλλει ἡ Μεγάλη
Βρετανία τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτήν.

Ὁ Ζωηρὸς ἀποῦ ἐπὶ μακρὸν διεσκέδασεν ἐρω-
τῶν τὴν ἡγῶν, ἥτις εἶνε φαινομένου τινὸς τῆς ἀ-
κουστικῆς ἐνυπάρχει ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ θόλου
τοῦ Ἁγίου Παύλου, ὠδήγησε τοὺς δύο μηχανι-
κοὺς μέγχι τῆς μεγάλης πλατείας καὶ τοῖς προέ-
τεινεν ἐκ νέου νὰ ἐπιτεθῶσι τὸν Ζωολογικὸν
Κήπον.

— Ἄγωμεν εἰς τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον, εἴ-
πεν ὁ Πινσὼν.

Ὁ Ζωηρὸς ἐξῆσε τὴν ἄκρην τοῦ ὠτίου του μὲ
ὑπὸς τι δυσταρασκείας, ἀλλ' ἐν τούτοις ἐξεκίνησαν.
Διέβησαν ἔμπροσθεν τῆς στήλης, ἢ οἱ Ἄγγλοι
καλοῦσι στήλην τοῦ Μνημείου, καὶ ἥτις ἠγέρθη
πρὸς ἀνάμνησιν τῆς κατὰ τὸ 1666 συμπίστης πυρ-

καίας, τῆς ἀποτερωτικῆς ἐλόκληρον σχεδὸν τὸ
Λονδίνου. Οἱ μηχανικοὶ ἠθέλησαν ν' ἀνέλθωσι μέ-
γχι τῆς κορυφῆς διὰ νὰ θαυμάσωσιν ἀπὸ τοῦ ὕ-
ψους ἐκείνου τὴν θέαν τῆς πόλεως. Ἠλθὴν ἄλλο τι
δὲν διέκριναν εἰμὴ ἀπειραμίλους στῆγας οἰκιῶν,
ἐξαρνηζόμενας ἐν τῇ περιεργαμίῳ ἐκ τοῦ κκεοῦ
ὀμίχλη. Ἦ μέλαινα καὶ πενθίμη τῆς πόλεως θέα
ἔκαμεν ἐκ νέου κακὴν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς δύο φί-
λους, οἵτινες κατέταξαν τὴν πολυανθρωποτέραν
τῆς Εὐρώπης πρωτεύουσαν μεταξὺ τῶν μάλλον
μεγαρχολικῶν πόλεων τῆς γῆς.

Ἐπιβάνοντες ἀγοραίου ὀχήματος συρομένου
ὑπὸ ζεύγους ἱππων, οὗ ἐθαύμασεν ὁ Πινσὼν, οἱ
δύο φίλοι ἀρκενοῦντο μετ' ὀλίγον πρὸ τῆς εἰσό-
δου τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου. Καὶ ἐκεῖ ἐπίσης
ἐδέησε νὰ πληρώσωσι αἱ εἰδήλωνες δὲν ἐναποίτησαν
αὐτοῖς πολλὴν αἰσθησιν, διότι αὐταὶ δὲν συγκρί-
νονται πρὸς τὸν ἐν Λούδρω ἐνυπάρχοντα καλλι-
τεχνικὸν θεατρικὸν, ἀλλ' ἐξήγειραν τὴν ἄκρην
αὐτῶν θαυμασμὸν τὰ ἀνάγνωρα τοῦ Περθενω-
νος, ἅτινα μετεβόμειεν ἐκεῖ τὸ 1810 ὁ λόρδος
Ἐλγίσιος. Ἦ πράξις αὐτῆ τοῦ εὐγενεοῦς λόρδου
ἐθεωρήθη ὡς βάρβαρος ἐπὶ πολὺ, καὶ ἐν τοῖ-
τοις ἔνευ αὐτοῦ θὰ κατεστρέφοντο ἀναμφιβόλως
τὰ ἔργα τοῦ ἀθανάτου Φειδίου, ὡς κατεστρέφη-
σαν καὶ τότε ἄλλα θαυμαστὰ ἔργα κατὰ τὴν
ὑπὸ τῶν Γούρκων πολιουργίαν τῶν Ἀθηῶν τὸ
1827. Ἀυτῶν εἶνε μόνον ὅτι Ἰάλλος τις δὲν ἐ-
πρόλαθε τὸν λόρδον Ἐλγίσιον, ὅπως πλουτήσῃ τὴν
πατρίδα μας διὰ τῶν ἀπαραμύλλων αὐτῶν ἀρι-
στουρημάτων.

Αἱ στοαὶ ἐν αἷς ἐκτίθενται αἱ διάφοροι συλλο-
γαὶ τῆς φυσικῆς ἱστορίας προῦξήνησαν ὡσαύτως
εὐχάριστον ἐντύπωσιν εἰς τοὺς δύο μηχανικοὺς.
Ἦναγκάστησαν ὅμως νὰ ἀναγνωρίσωσιν ὅτι αἱ
εὐρύχωροι αἰθούσαι ἔξ διήρχοντο ὑπερβῆκον πολὺ
κατὰ τὴν διασκευὴν καὶ τὴν πολυτέλειαν τὰς
στενάς αἰθούσας τοῦ γαλλικοῦ Μουσείου. Ὁ Ζωη-
ρὸς διεσκέδαζε περισσύτερον βλέπων τὰ ἐξ ἀχύ-
ρου πεπληρωμένα ζῶα, ἢ τὰ ἀνάγνωρα καὶ τὰς
ζωγραφίας. Ἐσίγη καὶ ἐθαύμαζε.

— Ἦως θὰ εἶνε ὠραῖον, εἶπε διὰ μίαν, νὰ βλέπη
κνεῖς αὐτὰ τὰ ὠραῖα πουλιὰ μὲ τὰ πτερὰ τὰ
κόκκινα, τὰ πράσινα, τὰ γαλάζια, νὰ πετοῦν ἢ
νὰ κἀθῆνται εἰς τὰ δένδρα. Ἐδῶ, ἂν δὲν ἦσαν καὶ
οἱ σπουργῆται ὅπου εἶνε ὄλοι ψαροὶ ἐξ αἰτίας τοῦ
κκεοῦ τοῦ γαιάνθρωκου, θὰ εἶλες κνεῖς ὅτι δὲν
ὑπάρχουν διόλου πτενῆ. Δὲν μὲ λέγεις, κύριε,
προσέθηκε τὸ μειράκιον ἀποτεινόμενον πρὸς τὸν
Πινσὼν, ὁ Ῥοβινσὼν τὰ ἔφερεν ἐδῶ ὅλα αὐτὰ τὰ
ζῶα ;

— Ὅχι, ἀπάντησεν ὁ μηχανικὸς μελιδίων πρῶ-
τον διότι ὁ Ῥοβινσὼν εἶνε πρόσωπον ἀνυπαρκτον,
καὶ δεύτερον διότι ὅσα βλέπεις ἐκοπίασαν νὰ τὰ
συνάξουν ἑκατοντάδες πολλὰ σαρῶν.

— Ὁ Ῥοβινσὼν δὲν ὑπῆρξε ποτὲ ; ἀνέκραξεν ὁ
Ζωηρὸς.

— Δηλαδή, ὁ βιογράφος αὐτοῦ Δανιὴλ Φοῦ ἀπλῶς ἐξετραγώδησε τὰ παθήματα τοῦ ναυτικοῦ Σέλκιρκ.

— Ἄλλ' ὁ Παρασκευᾶς. . . οἱ ἀνθρωποφάγοι ;

Ἐοικάζει ἔκδοξας προσπαθῶν νὰ διαχωρίσῃ τὸν μῦθον ἐκ τῆς ἀληθείας ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Ῥοβινσῶνος, ἀλλ' ὁ Ζωηρὸς ὑπερησπίσθη τὸν προσφιλῆ του ἥρωα μετ' ἐνεργείας. Δὲν ἐγίνωσκε ἄλλο βιβλίον ἐκτὸς ἐκεῖνου. Ἐκατοντάκις τὸ εἶχεν ἀναγνώσει παρὰ τῆς θείας Πιτζ, καὶ ὡς αὐτὸς καὶ ἐκεῖνη ἐπίσης οὐδέποτε ἀμφέβουλε περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ῥοβινσῶνος.

— Ἀἰ, εἶπεν ὁ Βοαζολῆς πρὸς τὸν φίλον του, ἄφες αὐτὸν τὸν μικρὸν εἰς τὴν πεποιθήσειν του· δὲν εἶνε βλαβερὰ ἡ πεποιθήσις του αὕτη καὶ ἡ ἡλικία θὰ τὸν διδάξῃ τὴν ἀλήθειαν.

Μόλις ἐξῆλθον τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου, ὁ Ζωηρὸς, καίτοι ἤδη ἦτο ἀργὰ, ἐρριψοκινδύνευσεν ἐκ νέου τὴν πρότασιν περὶ μεταβάσεως εἰς τὸν Ζωολογικὸν Κῆπον. Ὁ Πινσὼν ἐγνωμάτευσεν ὑπὲρ τοῦ Πύργου τοῦ Λονδίνου καὶ διηυθύνθησαν τῷ ὄντι πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο.

Ἐοικάζει ἔκδοξας προσπαθῶν νὰ διαχωρίσῃ τὸν μῦθον ἐκ τῆς ἀληθείας ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Ῥοβινσῶνος, ἀλλ' ὁ Ζωηρὸς ὑπερησπίσθη τὸν προσφιλῆ του ἥρωα μετ' ἐνεργείας. Δὲν ἐγίνωσκε ἄλλο βιβλίον ἐκτὸς ἐκεῖνου. Ἐκατοντάκις τὸ εἶχεν ἀναγνώσει παρὰ τῆς θείας Πιτζ, καὶ ὡς αὐτὸς καὶ ἐκεῖνη ἐπίσης οὐδέποτε ἀμφέβουλε περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ῥοβινσῶνος.

Ἐοικάζει ἔκδοξας προσπαθῶν νὰ διαχωρίσῃ τὸν μῦθον ἐκ τῆς ἀληθείας ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Ῥοβινσῶνος, ἀλλ' ὁ Ζωηρὸς ὑπερησπίσθη τὸν προσφιλῆ του ἥρωα μετ' ἐνεργείας. Δὲν ἐγίνωσκε ἄλλο βιβλίον ἐκτὸς ἐκεῖνου. Ἐκατοντάκις τὸ εἶχεν ἀναγνώσει παρὰ τῆς θείας Πιτζ, καὶ ὡς αὐτὸς καὶ ἐκεῖνη ἐπίσης οὐδέποτε ἀμφέβουλε περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ῥοβινσῶνος.

Ἐοικάζει ἔκδοξας προσπαθῶν νὰ διαχωρίσῃ τὸν μῦθον ἐκ τῆς ἀληθείας ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Ῥοβινσῶνος, ἀλλ' ὁ Ζωηρὸς ὑπερησπίσθη τὸν προσφιλῆ του ἥρωα μετ' ἐνεργείας. Δὲν ἐγίνωσκε ἄλλο βιβλίον ἐκτὸς ἐκεῖνου. Ἐκατοντάκις τὸ εἶχεν ἀναγνώσει παρὰ τῆς θείας Πιτζ, καὶ ὡς αὐτὸς καὶ ἐκεῖνη ἐπίσης οὐδέποτε ἀμφέβουλε περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ῥοβινσῶνος.

Ἐοικάζει ἔκδοξας προσπαθῶν νὰ διαχωρίσῃ τὸν μῦθον ἐκ τῆς ἀληθείας ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Ῥοβινσῶνος, ἀλλ' ὁ Ζωηρὸς ὑπερησπίσθη τὸν προσφιλῆ του ἥρωα μετ' ἐνεργείας. Δὲν ἐγίνωσκε ἄλλο βιβλίον ἐκτὸς ἐκεῖνου. Ἐκατοντάκις τὸ εἶχεν ἀναγνώσει παρὰ τῆς θείας Πιτζ, καὶ ὡς αὐτὸς καὶ ἐκεῖνη ἐπίσης οὐδέποτε ἀμφέβουλε περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ῥοβινσῶνος.

Ἐοικάζει ἔκδοξας προσπαθῶν νὰ διαχωρίσῃ τὸν μῦθον ἐκ τῆς ἀληθείας ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Ῥοβινσῶνος, ἀλλ' ὁ Ζωηρὸς ὑπερησπίσθη τὸν προσφιλῆ του ἥρωα μετ' ἐνεργείας. Δὲν ἐγίνωσκε ἄλλο βιβλίον ἐκτὸς ἐκεῖνου. Ἐκατοντάκις τὸ εἶχεν ἀναγνώσει παρὰ τῆς θείας Πιτζ, καὶ ὡς αὐτὸς καὶ ἐκεῖνη ἐπίσης οὐδέποτε ἀμφέβουλε περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ῥοβινσῶνος.

τὴν συνοδείαν ἣτις ἐμελλε νὰ παραλάσῃ ἐπὶ σκηνῆς περὶ τὸ τέλος τοῦ θεάματος, αὐτὸς θὰ παρίστα τὸν ἀκόλουθον, ἐπιβαίνων πώλου μικροῦ. Οἱ δύο φίλοι ἐθαύμασαν τὴν εὐκίνησιαν τοῦ γελωτοποιοῦ, τὴν δεξιότητα τῶν ἱπποκόμων, τὴν καλλονὴν τῶν ἱππων ὄντων ἐντελῶς δεδαμασμένων. Παρετήρησαν δὲ ὅτι οἱ Ἄγγλοι, ἀντὶ νὰ φωνάζωσι bis ὁσάκις ἐπόθουν τὴν ἐπανάληψιν μέρους τινὸς τοῦ θεάματος, ἐχρῶντο τῇ γαλλικῇ λέξει encore. Ὁ Ζωηρὸς ἐπεφάνη τὸ πρῶτον λαμβάνων μέρος εἰς κωμικὴν τινα σκηνὴν. Ἐν τῇ ἀλλοκοτῷ ἐνδυμασίᾳ ἣν ἔφερε διεκρίνετο ζωηρότερον τὸ παράστημα καὶ ἡ εὐφυῆς αὐτοῦ φυσιογνωμία. Κατὰ τὴν παρέλασιν τοὺς ἐχαιρέτισα, ἤλθε δὲ καὶ ἐπανεῦρεν αὐτοὺς καθ' ἣν στιγμὴν ἐξήρχοντο. Μετὰ μίαν ὥραν τοὺς ἄφινε πρὸ τοῦ ξενοδοχείου αὐτῶν καὶ ἔσπευδε τρέχων νὰ μάθῃ τί εἶπεν ἡ θεία-Πιτζ λαμβάνουσα τὴν θερμάστραν της.

Γ'.

Λιβερπούλη.

Ἦτο ἡ δεκάτη περίπου ὥρα ὅτε ὁ Πινσὼν ἐσήμανε, καὶ ὅπως τὴν προτεραιάν εἶδεν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐμφανιζόμενον τὸν Ζωηρὸν.

— Ἀἰ, μικρὲ, τί νέα ; τὸν ἠρώτησεν ὁ μηχανικός.

— Πρῶτον πρέπει νὰ σᾶς εὐχαριστήσω ἐκ μέρους τῆς θείας-Πιτζ διότι τῆς εἶπα ὅτι χροωστεῖ εἰς σᾶς τὴν ὥραιάν θερμάστραν της, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔμεινε καταμαγευμένη. Χθὲς τὸ ἔσπερας ἔμεινε ἄγρυπνη ἕως τὴν ὥραν ὅπου ἐπέστρεψα διὰ νὰ μάθῃ ποῖος τῆς ἔκαμεν αὐτὸ τὸ δῶρον, μοῦ εἶπε δὲ νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι ἐπιθυμοῦσε πολὺ νὰ σᾶς ὀμιλήσῃ διὰ τὸν πατέρα μου καὶ διὰ ἐμέ.

— Ὅταν ἐπιστρέψω ἀπὸ τὸ Λιβερπούλ θὰ με ὑπάγῃς εἰς τὸ σπῆτί της· εἴμεθα σύμφωνοι. Τώρα ὡστὸσον ἄς προγευματίσωμεν καὶ ἄς ἐξέλθωμεν γρήγορα.

— Τί θὰ κάμωμεν σήμερον ; ἠρώτησεν ὁ Βοαζολῆς.

— Κατ' ἀρχὰς θὰ ἐπισκεφθῶμεν τὰ ναυπηγεῖα τῆς Ἑταιρίας τῶν Ἰνδιῶν.

— Μετὰ ταῦτα ;

— Τὸν Ζωολογικὸν Κῆπον, εἶπεν ὁ Ζωηρὸς· πρέπει νὰ εἶνε πολὺ εὐμορφος σήμερον ποῦ ἔχει ἡλιον.

Οἱ δύο φίλοι εἶχον ἤδη παρατηρήσει τὴν ἐπιμονὴν τοῦ μικροῦ αὐτῶν δηγηοῦ, εἰς τὸ ὑπενθυμίζειν τὸν Ζωολογικὸν κῆπον· ἐνόησαν ὅτι εἶχε μεγίστην ἐπιθυμίαν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ μέρος τοῦτο ὅπερ ἐφαντάζετο πλήρως θαυμασίαν.

— Ἰπάγωμεν εἰς τὰ ἐπίνεια, τῷ εἶπεν ὁ Πινσὼν· ἀκολούθως εἰς τὰ πηγαίνεις ὅπου θέλεις.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Ζωηροῦ ἤστραψαν ὑπὸ χαράς. Περὶ τὴν δευτέραν ὥραν δὲ μετὰ μεσημβρίαν, μετὰ μακρὸν περίπατον ἐν ταῖς ἀπεράντοις ἐμπορικαῖς ἀποθήκαις τῆς πλουσίας ἐταιρίας τῶν

ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, ἑταιρίας ἧς αἱ εὐρεῖται κτήσεις ἀποτελοῦσι σήμερον μέρος τοῦ ἀγγλικοῦ στέμματος, ὁ Ζωηρὸς αἰσθανθεὶς ἱκανὴν ἀνίαν διότι ἤκουε τοὺς μηχανικοὺς συζητοῦντας ἐπὶ θεμάτων ἄτινα δὲν ἐννοεῖ, ἔλαβε τὴν ἄδειαν ἐπὶ τέλους νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ ὅπου ἤθελεν. Ἐπεβίβασεν αὐτοὺς λοιπὸν ἐπὶ τινος μικροῦ ἀτμοπλοίου, ἄτινα ἐκτελοῦσι τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὀχημάτων τρόπον τιὰ ἐν τῷ Ταξέσει, καὶ ἔφρεν αὐτοὺς νὰ διέλθωσιν ὑπὸ τὴν ὑπόγειον στοᾶν, ἧτις ἐπὶ πολλὸν καιρὸν διέμενε θαυμάσιον μὲν, ἀλλ' ἀνωφελές ἔργον. Ἡ στοὰ αὕτη κατασκευασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Γάλλου Βρυνέλ χρησιμεῖ νῦν εἰς τὴν διάβασιν τοῦ ὑπογείου σιδηροδρόμου, ἐνὸς τῶν θαυμάτων τοῦ Λονδίνου. Ἐκεῖθεν μετέβησαν ἐποχούμενοι εἰς τὸν Ζωολογικὸν Κήπον, μόλις δὲ διέβησαν τὴν εἴσοδον ὁ Ζωηρὸς βλέπων πραγματοποιούμενον τὸν διάπυρον αὐτοῦ πόθον δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατηθῆ καὶ ἐξετέλεσεν ἐν ἐπικινδύνον ἄλμα, πρώτης τάξεως.

Ὁ Ζωολογικὸς Κήπος τοῦ Λονδίνου εἶνε ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησις. Ἡ ἀναλαβούσα τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην Ἑταιρία διὰ νὰ ἐλκύσῃ τοὺς ἐπισκέπτας, πληρόνοντας δικαίωμα εἰσόδου, εἶνε ἠναγκασμένη νὰ δικτηρῇ θηριοτροφεῖον καλῶς κατηρτισμένον καὶ νὰ προμηθεύηται ἀκαταπαύστως πολλὰ γένη ζῶων ἐξ ὧων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου. Τὴν προσοχὴν τοῦ Ζωηροῦ εἴλυσαν ἰδίως αἱ ἄρκτοι, αἱ λεοπαρδάλεις, οἱ πάνθηρες, οἱ ρινόκερω καὶ οἱ ἐλέφαντες. Ἰστατο ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἐνώπιον ἐκάστου κλωβοῦ, ὁ ἀπλοῖκος δὲ αὐτοῦ θαυμασμός, αἱ κραυγαὶ τῆς χαρᾶς καὶ τὰ χειροκροτήματά του διεσκέδασαν ἱκανῶς τοὺς συντρόφους του.

— Πῶς θὰ ἦτο εὐτυχής! εἶπεν αἰφνης τὸ μείρακιον στενάζων βαθέως.

— Τίς; ἠρώτησεν ὁ Πινσῶν.

— Ὁ Ῥοβινσῶν, κύριε! ἐμπορεῖτε νὰ πιστεύετε ὅσον θέλετε σεῖς ὅτι ὁ Ῥοβινσῶν δὲν ὑπῆρξεν; αἱ χῶραι ὅπου ζοῦν ὅλα αὐτὰ τὰ ζῶα ὑπάρχουν ἐν τοσούτῳ, καὶ ἔφθανε μόνον νὰ ἔβγῃ εἰς τὴν ὕψωσιν του καὶ νὰ σταθῇ καπνίζων τὴν πίππαν του, διὰ νὰ ἴδῃ τοὺς λέοντας, τὰς τίγρεις καὶ ταῖς ἀρκούδας ὅπου ἐδιάβαιναν.

— Δὲν εἰξέρω, ἂν ὁ Ῥοβινσῶν ἐκάπνιζε, μικρὸν ἀπήντησεν ὁ Πινσῶν μειδιῶν· ἀλλ' εἰς τὴν νῆσόν του εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν οὔτε ρινόκερω, οὔτε ἐλέφαντες, διότι αὐτὰ τὰ ζῶα διακινῶνται εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὴν Ἀσίαν.

— Καὶ ὄχι εἰς τὴν Ἀμερικὴν;

— Ὅχι, οὔτε εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἐξ ἄλλου μέρους ἢ Ἀμερικὴ ἔχει τοὺς βονάσους, τοῦ κουγιοῦρ ἢ λέοντας τῆς Ἀμερικῆς, τοὺς καϊμᾶν ἢ τοὶ κροκοδείλους τῆς Ἀμερικῆς, τοὺς αἰλουροπάρδους, τὸν βόαν, πολυάριθμα εἶδη αἰλουροτίγρεων, ἄρκτων, νωδῶν πιθήκων.

— Σεῖς θὰ τὰ ἴδῃτε ὅλ' αὐτὰ, εἶπεν ὁ Ζωηρὸς προσβλέπων μετὰ φθόνου τὸν Βοαζῶλην.

— Ἀπατάσαι, μικρὸν ἐγὼ πηγαίω εἰς τὰς Ἡνωμένους Πολιτείας, εἰς χώραν δηλαδὴ τῆς ὁποίας τὰ προϊόντα εἶνε τὰ αὐτὰ σχεδὸν μὲ τὰ τῆς Εὐρώπης.

— Εἰς ποῖον μέρος τότε τῆς Ἀμερικῆς ζοῦν τὰ ἄγρια θηρία; ποῦ τὰ εὐρίσκουν;

— Εἰς τὸ Μεξικόν, εἰς τὴν Βρασίλιαν, εἰς τὴν Γουιάναν, εἰς τὰς ἐρήμους τῶν ἀρχαίων ἰσπανικῶν ἀποικιῶν.

— Ἄν γείνω ποτὲ τόσον πλούσιος ὥστε νὰ ἤμπορῶ νὰ πληρώω τὸν ναυλὸν μου εἰς τὰ ἀτμοπλοία, θὰ ὑπάγω εἰς τὰς Ἰνδίας, εἰς τὴν Ἀφρικὴν, εἰς τὴν Ἀμερικὴν, μακρὰν.

— Ἀγαπᾷς τὰ ταξείδια;

— Ναί! ἤθελα νὰ ἰδῶ τοὺς τόπους ὅπου ζοῦν οἱ πιθήκοι, οἱ παπαγάλοι, οἱ βόαι, καὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους μᾶς φέρουν τὰ κοκκοκάρυα, τὰ ἀνανάσα, τὰ διαμάντια. Βοηθῶ καμμιά φορὰ εἰς τὸ ξεφόρτωμα τῶν πλοίων ὅπου ἔρχονται ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μέρη καὶ ἀκούω τοὺς ναύτας ὅπου συνομιλοῦν. Λέγουν ὅτι ἐκεῖ αἱ καπνοδόχαι εἶνε ἄγνωστοι, ὅτι τὰ δένδρα εἶνε πάντοτε ἀνθισμένα καὶ ὅτι ὁ ἥλιος δὲν ἔδύε ποτέ. Διηγοῦνται τόσα ὠραῖα πράγματα, κύριε, ὥστε καὶ σεῖς, ἂν τοὺς ἀκούετε, θὰ σὰς ἤρχετο ἢ ὄρεξις νὰ ταξιδεύσετε.

— Ὅχι, διόλου ἀπάντησε ζωηρῶς ὁ Πινσῶν· ἀγαπῶ τὴν Εὐρώπην, τὴν Γαλλίαν, καὶ εὐρίσκω τοὺς Παρισίους μὲ ὅλον τὸν πλῆθον τῶν ἀξιόλογον διανοητῶν. Ὅταν μοὶ ἔρχεται ἡ ἐπιθυμία νὰ ἰδῶ καμμίαν τίγριν, καὶ αὐτὸ δὲν μοῦ συμβαίνει συχνά, πηγαίω εἰς τὸν Βοτανικὸν Κήπον καὶ ἱκανοποιῶ τὴν ἐπιθυμίαν μου.

Ὁ Ζωηρὸς διεσκέδαζε ἰδίως τόσον πολὺ βλέπων τὸ διαμέρισμα τῶν πιθήκων, ὥστε μόνον ὅταν ἐπῆλθεν ἡ νύξ καὶ ἠτοιμάσθησαν νὰ κλείσωσιν τὸν κήπον ἀπεράσιτε ν' ἀπέλθῃ. Ἐπειδὴ δὲ οἱ δύο μηχανικοὶ θαυμάζοντες ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὴν ζωηρότητα, τὴν εὐλικρίνειαν καὶ τὰ καλὰ προτερήματα τοῦ μικροῦ ὀδηγοῦ, ὃν ἡ τύχη εἶχεν πέμψει αὐτοῖς, ἐφέροντο πρὸς αὐτὸν οἰκείως καὶ καλοκαγάθως, ἀπηύθυνεν αὐτοῖς ἀλλεπαλλήλους ἐρωτήσεις περὶ τῶν τόπων ἐν οἷς ἔζων τὰ ζῶα ὅσα εἶδον, καὶ περὶ τῶν ἠθῶν τῶν διαφόρων ζῶων. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ δείπνου περὶ οὐδενὸς ἄλλου ἐγένετο λόγος, τόσας δὲ περιέργους πληροφορίας ἔλαβεν ὁ Ζωηρὸς ὥστε ὁ πόθος τοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς θερμὰς χώρας ἤξησεν ὑπερβαλλόντως. Ὅσον ὄμως προὔχρει ἡ ὥρα, τόσον οἱ μηχανικοὶ ἐγίνοντο λακωνικώτεροι καὶ σιγηλότεροι.

Τὴν μεσηπομένην ἡμέραν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβιβάσθῃ ὁ Βοαζῶλης, τῶν δὲ δύο φίλων ὁ λογισμὸς ἐξ ἀνάγκης περιστρέφετο εἰς τοῦτο καὶ ἀκουσίως ἐσκέπτοντο οἷον τραῦμα θὰ ἐπῆνεγκεν ἐν τῇ καρδίᾳ ἐκάστου ὁ τοιοῦτος χωρισμός.

Τόσον χρήσιμος ὑπῆρξεν αὐτοῖς ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ζωηροῦ, τόσον καλῶς ἀνεπλήρωσαν δι' αὐτοῦ τὴν ἄγνοιαν τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης, ὥστε εἰς τὸν Πιν-

πὼν ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα νὰ παραλάβῃ μεθ' ἐαυτοῦ τὸ παιδίον μέχρι τῆς Λιβεροπούλης Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Βουζολῆ ὁ Πινσὼν θὰ ἐπέστρεψε μετὰ τοῦ Ζωηροῦ εἰς Λονδίον, θὰ μετέβαινε παρὰ τῆ κυρίᾳ Πιττ καὶ ἄ συνεννοεῖτο μετ' αὐτῆς τίνι τρόπῳ ἠδύνατο ν' ἀποδώσῃ τὸ παιδίον εἰς τὴν οἰκογένειάν του καὶ νὰ τὸ ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὸν πλάνητα σχεδὸν καὶ ἀλήτην βίον ὃν διήγεν. Ἦτο θαῦμα ἀλλήθως πῶς ἐγκαταλειμμένος πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐντὸς πόλεως, οἷα τὴ Λονδίον ὁ Ζωηρὸς διέβρινε τίμια καὶ ἐργατικά. Ἀλλὰ τοῦ καιροῦ προκίνοτος ἡ ἀνάγκη καὶ τὸ κακὸν παράδειγμα ἠδύνατο νὰ διαφείρῃσι καὶ διαστρέψῃσι τὴν νέαν αὐτοῦ εὐσύν' ὅθεν ὁ Πινσὼν παρεστρινόμενος ὑπὸ τοῦ φίλου του, ἀπεράσισε νὰ διασώσῃ τὸ παιδίον ἐκ τῆς ἀπειλούσας αὐτὸ δυστυχίας καὶ τῆς διαφθορᾶς.

Ὁ Ζωηρὸς ὠχρίασεν ἐκ τῆς χαρᾶς ὅτε ἔλαβε τὴν διαταγὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν θείαν-Πιττ περὶ τῆς προσεχοῦς αὐτοῦ εἰς Λιβεροπούλην ἀναχώρησώς.

Ἐμελλε τέλος νὰ ἐξέλθῃ τοῦ Λονδίνου, νὰ ἴδῃ καὶ ἄλλα πράγματα ἐκτὸς τῶν στεγῶν καὶ τῶν δόμων!

— Θὰ μὲ πάρετε μαζί σας καὶ εἰς τὴν Γαλιαν; ἠρώτησε μετὰ συγκινήσεως τὸν Πινσὼν.

— Ἴσως, ἀπήντησεν αὐτός.

— Ὡ, πάρετέ με, κύριε, ἐπανέλαβε τὸ μειράκιον μετὰ φωνῆς ἰκετευτικῆς. Ἐνθυμούμαι ἀκόμη τόσον καλὰ τὰ Παρίσι, ὥστε μοῦ φαίνεται ὅτι θ' ἀναγνωρίσω εὐθὺς τοὺς δρόμους ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐδιάβαινα μὲ τὸν πατέρα μου, τὸ σπῆτι ὁποῦ ἐκατοικούσαμεν, τὸ δωμάτιον ὅπου ἐκοιμώμουν. Ἐχει ἥλιο εἰς τὰ Παρίσια· ἐκτὸς τούτου εἶνε ἡ πατρίδα μου, καὶ πιστεύω πῶς ἐκεῖ θὰ εἶμαι περισσότερον εὐτυχῆς ἀπ' ἐδῶ.

Ὁ Πινσὼν ἐθώπευσε τὴν παρειὰν τοῦ παιδὸς καὶ ἀπήντησε·

— Θὰ ἴδωμεν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

Τὴν ἐπομένην πρωῒν ἀνεχώρησαν εἰς Λιβεροπούλην, τὴν βιομηχανικὴν πρωτεύουσάν τῆς κομητείας τοῦ Λαγκάστερ. Ἐμελλον νὰ διατρέξῃσι 280 χιλιόμετρα, καὶ ἐπειδὴ ἐταξείδευον τὴν ἡμέραν οἱ δύο μηχανικοὶ ἠδυνήθησαν τὴν φορὰν ταύτην νὰ παρατηρήσωσι τὴν ὁδόν, τὰς ὁδογεφύρας, τοὺς σταθμοὺς, τὰ τεχνικὰ ἔργα καὶ νὰ κρίνωσιν εὐσυνειδήτως. Διέτρεξαν ἐβδομήκοντα λεύγας ἐν διαστήματι ἐπτὰ ὥρων· τοῦτο ἦτο ταχύτης μεγάλη. Ἀφικόμενοι περὶ τὴν δεκάτην ὥραν οἱ δύο φίλοι ἔσπευον, νὰ ἐπισταθῶσιν τὴν ὑπόγειον σύρμακα, 1800 μέτρων ἔχουσαν μήκος, ἧτις διέρχεται ὑπὸ τὸ ἐν τῆς πόλεως μέρος, κατόπιν δὲ ἠθέλησαν νὰ ἴδωσιν τὸν σιδηρόδρομον τῆς Μαγκεστρίας, ἕνα τῶν πρώτων τῆς Εὐρώπης κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, διότι κατασκευάσθη τὸ 1826.

Ἡ Λιβεροπούλη ὠραία καὶ μεγάλη πόλις σήμερον ἔχουσα 400, 000 κατοίκων, ἦτο κατὰ τὸν

Π' αἰῶνα μισρὸν χωρίδιον ἀλιέων. Τὸ 1700 δὲν ἤρθημι πλείονας τῶν πεντακισχιλίων κατοίκων. Καεῖτα τὸ 1842, ἀναγέθη ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς Ζωηροτέρας, νεωτέρη, βιομηχανικωτέρα.

Ἡ Λιβεροπούλη προσηθέει εἰς τὴν γείτονα αὐτῆς Μαγκεστρίαν τὰς πρώτας ὕλας, ἀς ἐκείνη καταργάζεται, καὶ κυρίως τὸν βάλυκα. Ἡ Λιβεροπούλη διαφιλονεικεῖ τῇ Μαγκεστρίᾳ τὸν τίτλον τῆς δευτέρας πόλεως τῆς Ἀγγλίας. Εἶνε δὲ καὶ σοφὴ πόλις, τὰ δὲ μουσεῖα τῶν αἰγυπτιακῶν ἀρχαιοτήτων αὐτῆς, ὁ Βοτανικὸς Κήπος τῆς καὶ ἡ Βιβλιοθήκη τῆς εἶνε διάσημα.

Ἡ ἐμπορικωτάτη πόλις τῆς Λιβεροπούλης, κανονικὰς ὁδοῦς ἔχουσα, εἶνε ἐκτισμένη παρὰ τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Μέρσεϋ, ποταμοῦ σχηματιζομένου ἐκ τῆς συνενώσεως τοῦ Ἐθερῶνος καὶ τοῦ Γούτ, ἐν τῇ κομητείᾳ τοῦ Τσέστερ. Ὁ Μέρσεϋ μετὰ ῥοὴν ἑκατὸν μόνον χιλιόμετρων ἐκβάλλει εἰς τὴν Ἰρλανδικὴν θάλασσαν.

Ἐπὶ τέλους, καίτοι οὐδαμῶς ἔπαυσαν κινούμενοι, διότι ἠθέλησαν νὰ ἴδωσι πάντα τ' ἀξιοπερίεργα τῆς ἀγγλικῆς πόλεως, ὁ Πινσὼν μετὰ τοῦ φίλου του ἐκάθισαν εἰς τὴν τράπεζαν λίαν δύσθυμοι. Εἶχον μεταβῆ μέχρι τοῦ λιμένος καὶ παρατηρήσει τὸ ἀτυρόπλοιον *Kanadān*, ὅπερ ἡσύχως ἠγκυροβολημένον παρελάμβανε τὴν ἐκ γαιανήρακων προσηθείαν του. Καὶ ὁ Ζωηρὸς ἐπίσης ἐφάνετο προκατελιημένος. Κατελίθησαν ἐνωρὸς ἀλλὰ μολοντί ἦσαν κενηρότεροι ἐκ τῆς ὁδοπορίας καὶ τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἀλλεπαλλήλων μεταβάσεων τῆδε καίεσσα, ἐν τούτοις οὐδεὶς τῶν τριῶν ἐκοιμήθη ἤρεμον ὕπνον.

Οἱ δύο φίλοι ἀφυπνίσθησαν περὶ τὴν ἐνάτην τῆς πρωῒας. Μόλις ὑπέφωσεν ἡ ἡμέρα, πυκνὴ ὀμίχλη ἐκάλυπτε τὴν πόλιν καὶ λεπτὴ βροχὴ ἔπιπτε. Κκιρὸς τοιοῦτος δὲν ἐνέπνευε φαιδρότητα βεβαίως, καὶ ἐπροσημάτισαν σκυθρωποί.

Ἡ ἀποσκευὴ τοῦ Βουζολῆ μετηνέχθη διὰ γειροκινήτου ἀμαξίου εἰς τὸν λιμένα. Ἐπὶ τοῦ *Kanadā* ἐδέχθη νὰ μεταβῶσι διὰ λέμβου. Μόλις ἐπεβιβάσθη ἐπ' αὐτοῦ ὁ Βουζολῆς, ἀνεζήτησε τὸν λογιστὴν, ὅστις κατὰ τύχην ὠμίλει ἀπροσκόπτως τὴν γαλλικὴν, καὶ τοῦτο ὁ μηχανικὸς ἐθεώρησε μεγάλην εὐτυχίαν. Ὁ λογιστὴς ἐτοποθέτησε τὸν μηχανικὸν εἰς τὸν θαλαμίσκον ὅστις τῷ ἀνῆκε καὶ ὃν ἔμελλε νὰ κατέχῃ μόνος, διότι οἱ ἐπιβάται ἦσαν εὐάριθμοι. Οἱ δύο φίλοι τότε ἐρρίφθησαν εἰς τὰς ἀγκυλάς ἀλλήλων καὶ διέμειναν ἐπὶ πολὺ ἐνηγκαλισμένοι οὕτω, μὴ προφέροντες λέξιν. Δάκρυα ἔρρεον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν των, καὶ ὅπως μὴ φανῆ ἡ διάχυσις αὐτῆ ὑπερβολικῆ, ἐζήγησαν εἰς τὸν λογιστὴν ὅτι ἦτο αὐτῆ ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἀπεχωρίζοντο μετὰ τριάκοντα δύο ἐτῶν φιλίαν.

— Θὰ κατέλθωμεν διὰ μικρᾶς ταχύτητος μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ ποταμοῦ, εἶπεν ὁ ἀξιωματικὸς τῷ Πινσὼν· δύνασθε νὰ ἔλθητε καὶ σεῖς καὶ νὰ ἐπιστρέψητε κατόπιν μετὰ τοῦ πρωῒως. Κατ' αὐ-

τὸν τὸν τρόπον μένετε μίαν ἔτι ὥραν μετὰ τοῦ φίλου σας.

Τόσον πολὺ ἐπέμειναν ὁ Βοαζολῆς ὅπως ὁ Πινσὼν ἀκολουθήσῃ τὴν συμβουλὴν ταύτην, ὥστε οὗτος ἐνέδωκεν, ἐρρυνήσας δὲ καὶ ἀνευρών τὸν Ζωηρὸν θεώμενον μετὰ περιεργείας τὴν μηχανήν, τῷ εἶπε·

— Πήγαινε εἰς τὴν ξηρὰν, μικρὴ, καὶ περιμένε με εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἢ κάτω εἰς τὸν λιμένα.

— Ἀναχωρεῖτε καὶ σεῖς διὰ τὴν Ἀμερικὴν; ἀνέκραξε τὸ παιδίον.

— Διόλου, ἀπήντησεν ὁ Πινσὼν. Τί σοῦ ἤλθε στὸ κεφάλι! Θὰ σταματήσῃ τὸ ἀτμόπλοιον εἰς τὸ στόμιον τοῦ ποταμοῦ καὶ θὰ ἐξέλθω μαζί με τὸν πλωρᾶ. Θὰ ἐπιστρέψω μετὰ δύο ὥρας.

Ὁ Ζωηρὸς μεταβῆς ἀπεχειρήτισε τὸν Βοαζολῆ, ὅστις τὸν ἐνηγκαλίσθη, κατόπιν βραδέως, ὡς ἂν ἔπραττε τοῦτο μετὰ δυσχερασίας, ἐπορεύθη πρὸς τὴν κλίμακα καὶ ἐγένετο ἄφαντος.

Ὁ Πινσὼν ἠθέλησε νὰ ἐπισκεφθῇ ὅλα τὰ διαχωρίσματα τοῦ πλοίου, ὅπερ ἐπὶ δώδεκα ἡμέρας ἐπρόκειτο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πλέουσα φυλακὴ εἰς τὸν φίλον του. Αἴφνης οἱ ἔλικες τοῦ ἀτμοπλοίου ἐτάραξαν τὸ ὕδωρ καὶ ὁ Καραδάς ἀδηγούμενος ὑπὸ τοῦ πλωρᾶ, ἵσταμένου παρὰ τὸν οἰκιστὴν, ἤρξατο νὰ ἐκτελῇ τὸ πρῶτον βροχὺ τοῦ πλοῦ αὐτοῦ μέρος. Ἡ βροχὴ ἐξικολούθει πίπτουσα, λεπτή, πυκνὴ, ψυχρά· ὁ ἄνεμος ἔπνεε σφοδρὸς καὶ τὰ μικρὰ κύματα ἐπροξένουν εἰς τὸ πλοῖον δυσόλιον τολάντουσιν.

— Δὲν θὰ βραδύνω, εἶπε μετὰ τινος μορρασμοῦ ὁ Βοαζολῆς, νὰ αἰθανθῶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ναυτίας. Φρόνιμα, θὰ κάμω, πιστεύω, ἂν ἀπὸ τοῦδε φροντίσω περὶ τῆς τοποθετήσεως τῆς ἀποσκευῆς μου εἰς τὸν θαλαμίσκον.

— Ἐθῆκα ἤδη μίαν δωδεκάδα πορτοκάλλια καὶ μίαν φιάλην σιρόπι ἀπὸ φραγκοστάφυλα σιμά εἰς τὸ κρεβάτι σου, εἶπεν ὁ Πινσὼν.

— Εἶδα τὴν φροντίδα σου καὶ σὲ εὐχαριστῶ, φίλε μου.

Ὁ Πινσὼν καὶ ὁ Βοαζολῆς μετέβησαν εἰς τὸν θαλαμίσκον καὶ ἐφρόντισαν νὰ τοποθετήσωσι τὴν ἀποσκευὴν, οὕτως ὥστε νὰ ᾧπὶ πρόχειρα τὰ ἀναγκαϊότερα τῶν ἀντικειμένων. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τὸ ἀτμόπλοιον ἐσταμάτησεν ὁ Πινσὼν ἀνῆλθεν ἐν τάχει ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, νομίσας ὅτι ἐπέστη ἡ ὥρα τῆς ἀναχωρήσεως. Ἀλλ' ἐπρόκειτο μόνον περὶ στροφῆς ἣν ἐξετέλει τὸ πλοῖον ὅπως παραμερίζον ἐπιτρέψῃ τὴν διάβασιν εἰς βυμουλκὸν ἀτμόπλοιον σύρον ἐξόπισθεν πολλὰς φορηγίδας πλήρεις γαικινθράκων. Ἐπὶ τέλους θέντες τὰ πάντα ἐν τάξει, οἱ δύο φίλοι ἤρξαντο ἀνταλλάσσοντες πλείστας συσάσεις καὶ ὑποσχέσεις περὶ τακτικῆς ἀλληλογραφίας. Μετέβησαν εἰς τὸν πνευματοπόλων τοῦ ἀτμοπλοίου ὅπως πῶσι δι' ἐσχαττὴν φορὰν ὁμοῦ. Τὸ κυλίνδρον τοῦ πλοίου ἐγένετο σφοδρότερον καὶ ὁ Βοαζολῆς ὡχρὸς ἤδη, ἤσθάνετο ψυ-

χρὸν ἰδρώτα διαρρέοντα τὸ μέτωπόν του. Ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ καταστρώματος· ὁ δὲ Πινσὼν θεωρήσας εἶδε περίξ αὐτοῦ μόνον θάλασσαν. Ἡ Λιβερπούλη, ἣ ξηρὰ ἐφάνετο ἐξαφανισθεῖσα. Ἐορίψε τὸ βλέμμα περίξ καὶ ἰδὼν τὸν οἰκιστὸν, ὤρμησε πρὸς αὐτόν.

— Ὁ πλωρᾶς, ποῦ εἶνε ὁ πλωρᾶς; ἀνέκραξεν.

— Ὁ πλωρᾶς; ἐπανέλαθεν ὁ ναύτης ἐννοήσας τὴν λέξιν ὁμοίαν οὕσαν καὶ ἐν τῇ ἀγγλικῇ. He is gone, sir (ἔφυγε, κύριε).

Καὶ ἐδρεῖξε τὸν ὄπισθεν αὐτοῦ δρίζοντα.

— Τί λέγει; ἠρώτησεν ὁ Πινσὼν στρεφόμενος περίξ αὐτοῦ.

— Λέγει ὅτι ὁ πλωρᾶς ἀνεχώρησεν, ἀπήντησε γαλλιστὶ ἐπιβῆτας τις Καναδός.

— Ἀνεχώρησεν! ἐπανέλαθεν ἔκπληκτος ὁ Πινσὼν. Τί ἀστείοτης εἶν' αὐτή; τὸ ἀτμόπλοιον δὲν ἐστάθη, εἶμαι βέβαιος.

Ὁ πλωρᾶς ἐπήδησεν εἰς τὴν λέμβον του ἣν ἐρυμούλκει ὁ Καραδάς, πρὸ ἡμισείας ἤδη ὥρας.

— Σταματήσατε! ἀνέκραξεν ὁ μηχανικός φηθεις ἐπὶ τοῦ διευθύνοντος τὸ πηδάλιον ναύτου. Στρέψτε ὀπίσω, φίλε μου! ἐγὼ δὲν παγαίνω εἰς τὴν Ἀμερικὴν!

Ὁ πηδαλιῶχος ἀπώθησε βιαίως τὸν Πινσὼν, μὴ ἐννοῶν τὴν ἐπιθεσίαν του.

— Σταματήσατε, σταματήσατε! ἐπανελάμβανεν ὁ μηχανικός, εἰς ὅλους τοὺς γνωστούς τόνους τῆς φωνῆς. Ποῦ εἶνε ὁ πλοίαρχος; ὁ ὑποπλοίαρχος; Σταματήσατε!

Οἱ ἐπιβάται συνέρρευσαν ἔκπληκτοι. Ὁ Βοαζολῆς, πάσχων ἤδη ὑπὸ τῆς ναυτίας, προσέδωκε τὸν φίλον του ἡλιθίως.

— Ὁμίλησε λοιπὸν καὶ σύ! ἔκραξεν ὁ μηχανικός ἀποτεινόμενος πρὸς αὐτόν· εἰς εὐρεῖς ἀγγλικὰς φράσεις, δύνασαι νὰ ἐκφρασθῆς.

— Give me some bread, some plum pudding (δός μοι ὀλίγον ψωμί, ὀλίγην πωδιίγαν) . . . ἐτραύλισεν ὁ ἀτυχὴς Βοαζολῆς.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἠναγκάσθη νὰ καταβῇ σπείδων εἰς τὴν θέσιν του.

— Ὁ πλοίαρχος, ποῦ εἶνε ὁ πλοίαρχος; ἐπανελάμβανεν ὁ Πινσὼν.

Καὶ χωρὶς νὰ προσέξῃ εἰς τὸν σάλον κλονούμενος ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ, ἐκ τῶν ἔμπροσθεν πρὸς τὰ ὄπισθεν, ὁ μηχανικός ὤρμησε πρὸς τὸν πλοίαρχον, ἂν εἶχε διακρίνει ἐπὶ τέλους.

[Ἐπιτελὴ συνέχεια]

Κατ' ἐπίσημον ἀπογραφὴν, δημοσιευθεῖσαν διαταγῇ τοῦ σὲρ Καρόλου Δίλκε, οἱ καθ' ὅλον τὸ βρετανικὸν Κράτος ἐκλογεῖς, ἀνέρχονται εἰς 3, 134, 801, ἐξ ὧν 2, 591, 402 ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Οὐαλλίαν, 228, 278 εἰς τὴν Ἰρλανδίαν καὶ 315, 121 εἰς τὴν Σκωτίαν.